

[Niels Ravn.]

„dette af finansiere indkøb af husholdningsredskaber må ligge uden for statens naturlige opgaver, både når det gælder landhusmødre og andre“.

Og ved lovforslagets tredje behandling den 22. april 1954, sp. 4921, udtalte det samme daværende ærede medlem,

„at man fra indkøbsforeningernes side bør søge at frigøre sig for statens hjælp og bør prøve at klare sig selv. Jeg tror, det vil være et gode i det lange løb“.

Kan den højtærede fiskeriminister genkende det ærede medlem hr. Oluf Pedersen fra 1954?

Det konservative folkeparti drøfter altid med glæde landbrugets problemer og er rede til at medvirke til en fornuftig landbrugspolitik. Vi tror imidlertid ikke, at landbrugets problemer klares gennem statslån og statstilskud, men gennem en lovgivning, der så vidt muligt stiller erhvervet på lige fod med andre, f. eks. på det skattemæssige område — jeg tænker her på de urimelige ejendomsskatter.

Man vil af disse bemærkninger forstå, at man ikke, såfremt der ikke sker gennemgribende ændringer, skal regne med mit partis medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Aage Fogh: Jeg vil til indledning gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Niels Ravn, der sagde, at nu skulle staten igen ud med flere penge. Det tror jeg ikke staten skal. Staten skal nemlig kun tilfredsstille det lånebehov, der er ude i foreningerne, og det vil ikke stige væsentligt. Det vil stige lidt, fordi vi får højere udlånsmuligheder, men det er ikke det, der bestemmer, hvor mange penge staten skal ud med, for foreningerne får jo ikke lov til at ligge med en død kapitalreserve; hvis der ikke er brug for pengene, får de ikke lov til at ligge derude.

Den anden misforståelse, det ærede medlem gjorde sig skyldig i, var med hensyn til afdragstiden. I praksis ligger det helt anderledes. Det er ikke således, at der er en afdragstid på 5 år for køer og grise. For køer og grise er afdragstiden 1, 2 eller 3 år og for redskaber og maskiner 5 år. Nu er der for traktorer kommet den bestemmelse, at afdragstiden kan gå op til

10 år, og det synes jeg er rimeligt. Foreningerne administrerer ordningen ganske overordentlig fornuftigt; det har de gjort gennem 20 år, og jeg kan forsikre det ærede medlem om, at det tror jeg også de vil gøre i fremtiden.

Jeg vil gerne på det bedste anbefale det foreliggende lovforslag og anbefale det til en meget hurtig behandling, idet det fremgår af forslaget, at medlemmerne af foreningerne inden 1. april, når den gamle lov udløber, skal have foretaget en nytegning af garantikapitalen, og da foreningerne har 40 000 medlemmer, fordelt på 32 foreninger, er det et meget væsentligt arbejde, der skal gennemføres på mindre end to måneder. Derfor henstiller jeg, at vi gør lovforslaget færdigt så hurtigt som muligt.

Hvad angår de foreslåede ændringer, er jeg meget tilfreds med, at lånemulighederne sættes op til 5 000 kr. i almindelighed og 10 000 kr. i enkelte tilfælde, hvor det drejer sig om indkøb af større redskaber og maskiner, specielt traktorer.

I denne forbindelse kan jeg ikke lade være med at minde om en episode i toldudvalget forleden. Vi havde besøg af repræsentanter for landbruget, det større og det mindre, og repræsentanter for Maskinhandlerforeningen, og de var kommet for at anmode toldudvalget om at medvirke til at hindre indførsel af brugte traktorer. Der blev sagt både fra landbrugets og maskinhandlernes side, at det er en kendsgerning, at landet i øjeblikket ligefrem oversvømmes af brugte traktorer, ofte af så gammel årgang, at reservedele ikke foreligger. De landbrugere, der lader sig overtale af veltalende agenter, vil komme til at lide store tab i den kommende tid. Nu er det klart, at landboorganisationerne hverken vil foreslå told eller bunden liste. Det vil derimod maskinhandlerne nok, men det er ærlig talt et spørgsmål, om ikke landbruget ved hjælp af denne lov kan klare det problem selv; det tror jeg afgjort. Hvis en landbruger med et mindre jordbrug efter 1. april vil købe en traktor for 12 000-13 000 kr., kan han låne indtil tre fjerdedele, altså 10 000 kr. Resten skal han skaffe selv, og har han en hest at sælge, og det har han i almindelighed, vil fjerdeparten derigennem være til rådighed. Så bliver det, så vidt jeg kan se, husmandsforeningernes